

הכל שוחטין פרק ראשון חולין

מסורת נש"מ

תורה אור השם

1. ויאמר שאל עזע
בעם ! אמרם להם
הגישו אל איש שרו
איש שיר וחסתם
בכמה ואכלום ולא
תשתאו לי לאכל
הדם וגש כל הלויה
שרו בדין הלויה
ישחתו שם:
שמואל איד לד

(ה) רשי ד"ס וווען
לקיימל וווען צ"ס מאכטילין
ההיינר מפיין: (3) ד"ה
שמעיטמו כטלאס וכטלוקומט
דק'ימא גראיט:

לעוי רשי"
אנטישלייד". לשבן.
[איינטישליזט]. לזרות.
אטיניבישט". ז肯 השבלים.
אריסט". אשפר". מהופס.

מָוֹפַף ר' ש'
מסוכסכה מרוחהacha.
כל נפנמה מ' מדין
ה' נמי ברכ' (ב').
אלא
מנבי כבورو של תל
תלע'ג' שבטמאן אין כלולות
דזדקין (וניל' ט). יישר.
פלחים (שחת' ג) סחט' (שחת' ג)
שפיטר קומם פוטר (ופוטר)
ג. ליקון ענה. לבן.
ה. לאקון ענה. לבן.

הרביה תידון כמגירה
אחדת אונגרת פסולה
דמיא אונגרת היבי
אליעזר אונגרת מושטי

ודו של חכם מדרובנן
חכם קאמירין והאמר
ה שנאמר יושחתם
אן יהיב לו מבשירה

למו (עעה י) ומככלמי מלכי
כמליטס: מושך קמ' מהלען.
ועל זכרל נפֿי צבאי וככני צה' ופונגע
קסימן וקורלוו: לרופֿן דטכינָה.
קודס צגנָע לאגנס: מלולָה. הַטְּנוּיכָזֶט
צְנָעָז (כמאות דער, ט). חצָבָן
דווֹן וככמו דטכטָלִי מַיְיסָטוֹן כלֵי זיין זיך' כפָּרָה
לפֿי לְדִיבָּן (ע"ז דר' מה). וכל עוקְזָי
הפגס קוּעָןָן, כן לְהַלְׁןָן וותכָּן בְּזָן
בפונגע זו וצין כטָפָה יולד ממןָן
קר שְׂמֻעָם וקן סִילְטָא צְנִיעָן סְכִין
שְׂסָן פְּנִימָות אַלְכָה מַידָּן מגנִילָה
וְלְפָיָה מַסְכָּנָה קְלָמָה מַדְקָמְלָגָן
במַהָּר בְּזָן הַוּגָרָת לַמְּנוּכָּה
וְמַנוּכָּה גַּל מַפְלָגָה וְמַסְמָעָה רַפְלָיו כל
עֲקוּירָה נְדָר הַמָּלָד נְדָר רַחֲקָה סְכִין
וְסְוִיךָ וְלִבְנָה כְּבָיָה קְלָמָה בַּלְּדָמוֹ
מי קרוּעָה: דַקְיָמָה הַרְשָׁךְ דַטְכִינָה.
אַבְשָׁטָקָל בְּנוּזָד גַּמְבָּה כְּמַסְכִּין
עֲקָב בְּקָר, בְּזָה
מַר רְבָבָא צְרוּכָא
רְבִנָּא לְרָב אֲשִׁי אָמָר
אִישְׁמִיה דְּרָבָא צְרוּכָא
אַבְשָׁרָא וְאַטְוּפָרָא
אַזְוָנָא וְאַטְוּפָרָא וְאַתְּלָהָא
חַא בְּרִיה דְּרָבָא הוּו
לְבָדָקה אָמָר לְהָ
רְדָא וְאַתְּלָהָא רְוחָתָא
רְבָרָא וְאַבְשָׁרָא צְרוּכָא
אַאל לִיבְנָה סְכִין וְשַׁחַט
אַלְעָן הַאֲיכָא צְדִידָן
שְׁהָהָרָה מְרוּחוֹת רֹוחָה אָמָר
שְׁפָגִימָה הַן פְּנִימָה
וְרָב חַסְדָּא אָמָר אָפָּה
כַּדְיַ פְּנִימָה הַמּוֹבָח
וְגַמְהָה

בָּאֵן שוחלן וחביא. סוה מלי נטמי טה דק'ינען מליכע דסכין
וואר דק'ינען גהמצע: **אַבִישֶׁרָא** ואוטופרא. הנטלה
שצוזס וסת ומופלא מזוס קנא: **פְנִימָתָ אֹוֹן** בכור פגימות
נווים בקדושים. הייטריך מלוייסו פגימת חוץ נצכלו לנטאות עליו

⁶ אָסְכִּין שַׁיֵּשׁ בָּה פְּגִימָה
וְשֹׁאֵן בָּה אֶלָּא פְּגִימָה
מִסּוּכָּסָת כְּשֻׂרָה הַיִּזְרָעֵליִּית
דְּמִיאָ מִסּוּכָּסָת אֶרְדָּמִיא
רוּחוֹת מִסּוּכָּסָת מְרוּחָמָה
רוּחוֹת דְּמָרוֹשָׁא קְמָא
בָּעַזְמָה אֲחַת נָמִי דָּרְבָּנִים
מוֹרְשָׁא בָּעַזְמָה יְדָקָאים
סּוֹף כִּי אֶזְלָא מְחַלְשָׁא
שְׁהַוְּלָדְךָ וְלֹא הַבְּיאָ אַמְּמָה

אונגרת לא ישחות ואמ

מוסכמת לא ישוחט בה לכתהלה ולא שחט שוחט
בסכין שוחט בה לכתהלה אל' וב הונא בריה דרב נורא (אמר רבא)^ו משם דרבנן מוסכמת פסולה והוא (אמר רבא)^ז

קישא כאן שהוליך והביא כאן שהוליך ולא הביא אמר ר' ר' אויא לר' אשיד מאי למסאה מאי אמר ליה ר' אכלין אמר רב חמדא טניין לבריקת סכין מן התוועזה ואכלתיהם פשטה כיון דכי נקב טריפה בעיא בדיקה ר' ר' וונן לא אמרו להראות סכין לחכם אלא מפני כיון דכי נקב טריפה בעיא בדיקה

ו, נמי זב שות בק לע, כי שלש עשרה ב ארא ב שורה בסורה אמרי בישרא אכלת בישרא לבדקה בדיקה אבישרא ואטפרא^(ז) (ואתלתא רוחחא) אמר ל'ר זן רב סמא בריה דרב מישרא משמק דאמרת ליה בדיקה אבישרא ואטפרא ואתלתא רוחחא אמר ל' אמרו ואתלתא רוחחא לא אמרו איכא דאמרי אבישרא זיוחתא אמרי משמיה דרבא לא אמרי רבגיא ורב זחבי קמיה דרב אש' איזתו סכין لكمיה דרב אי' לר' אחא בריה דרבא בידקא בדקה אטפרא ואבישרא אמר ליה ישר וכן אמר רב כהנא רב ימר אמר אטפו ואתלתא רוחחא לא צרכא מי לא א"ר זירא אמר שענזה שהחטטו בשרה שחודורה קודם ללובנה וקסו אמרין בית השחיטה מרוחה רוח הכא נמי בית השחיטה זעם בפסח יפנימת אוון בכורו ^{לפניהם} מום בקדושים שגימרת סכין ואידך בהולין לא קא מיר וכולן פגימרת

קבו ב מוי סק כל'יש
 טוועש סק עט'י:
קבה ב מוי סק כל'יש
 וווע' טוועש סק
 סקי:
קבט ב ה ו מי' סק
 טוועש סק
 נאכ'הס':
קל ז מוי סק כל'יש
 טוועש סק עט'י:
קללה א מי' סק כל'יש
 טוועש סק עט'י:
ט עט'י סק כל'יש
 טוועש סק כל'יש
קלב י מי' סק כל'יש
 טוועש סק עט'י:
קלג ג ל פאי מאל'יש
 פאי מוקש מאל'יש
 ופ' ג מאל'יש טופ� מונח
 פאיין וואל'יש ופ' ג מאל'יש
 פאיון מאל'יש טופ� מונח
כוניות לט'י טוועש ייז
קי שט' עט'י:

שיטה מוקבצת
 [א] כי איכא הוא פינימה
 מוסכמת בשולין:
 [ב] אפי' בירידות
 כשנסכם: [ג] וזה או
 לסתוף ולשון אונגרת
 כמו גורו: [ד] ואינה
 אוגרת אלא מוסכמת
 הכסין: [ה] שיטות כשה
 וכדרקימא בראשא: [ו] אם
 יש שפם הנימים נפלים:
 [ז] ואינו הוגר בו
 דבר: [ח] אין איכא
 צידין שנורין בצד הכסין:
 [ט] הם בחריות פנים
 והובן בכורו הא העוד
 דוחיינן שפת בית הדרה
 של נקבת. ויב' הובן פ"י
 מתוך נתקה בדור בור בו:
 [י] הא לפילס מקלקה
 הא דרכיך תורת צערן:

רביינו גרשום
אתה בורה עניין: גוללה
ורוורו. סכך שיאו טהרה
בתחדשו. לא לאסאך
מן. למלמד רדי לעשורי
שבולת דאיינו פגוט
ומתוחתו כנובם: פשייאן
דכין דיקי' טרפה
בעין. בודיק' קולרין כון
ששהוט בסכין פגומה דמי
כמי שיקרבב: במרארה
בדליך בא. היכי ברקי'
לה לה אמא משישון מושׁוּס סכין
חווזו בימים והיכן שהחמי^ו
ומטפחים מושׁוּס סכין
ואדי' טב: נפם: ואלה
רווחתא כלומר לפיך
לא צרי' בדורק הסכין
מצד' מזד' האיל
במקומות חזידיו: ופגימת
וון בברבור ששהוב
מוס' קבוע: ופינימה מוס'
בקריש. איכא דאמיר
קושים. ממש ואיכא
דאדרו בקרישם בקרישם
המשכן ודכית בורה פמיים:

לפינק וכו'.

